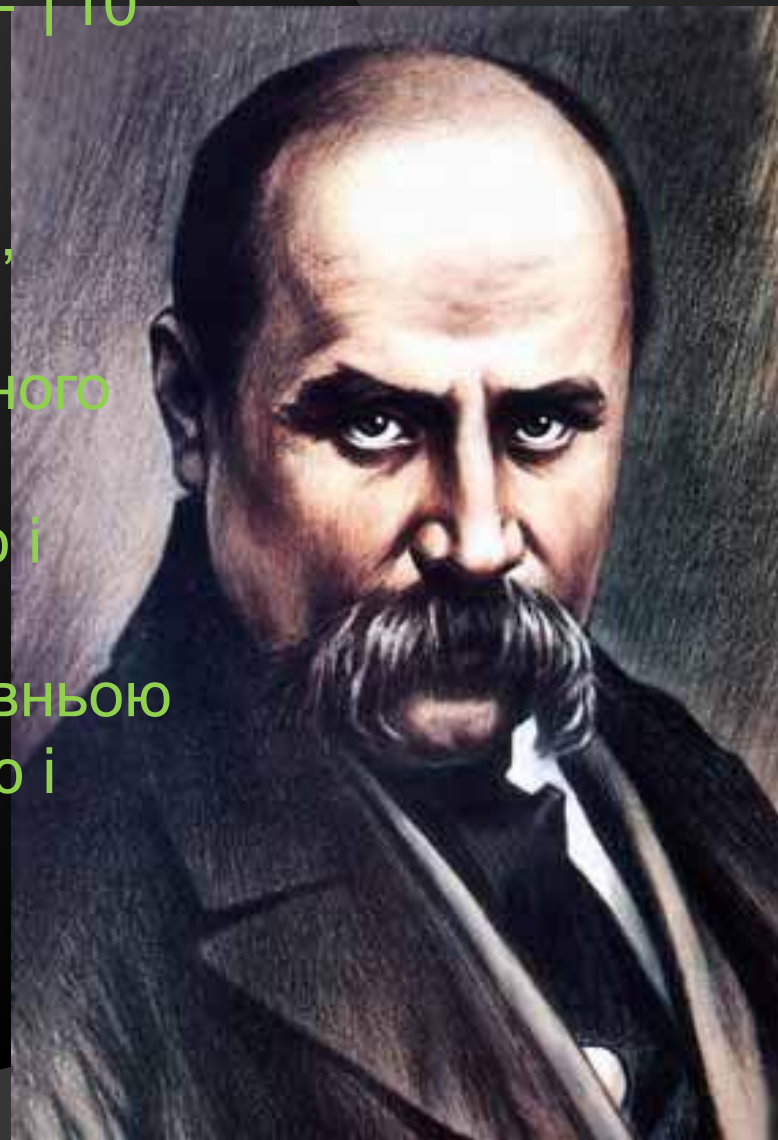

Тарас Григорович Шевченко

Життєпис поета

Тарас Григорович Шевченко (відомий також як Кобзар, *9 березня 1814 — †10 березня 1861) — український поет, письменник, художник, графік, громадський діяч, філософ, політик, фольклорист, з точки зору багатьох українців — духовний батько сучасного українського народу, людина, яка присвятила своє життя збереженню і поширенню самобутньої народної мудрості тісно пов'язаній з стародавньою православною козацькою культурою і звичаями України.

ДИТИНСТВО ТАРАСА

Дитячі роки Тараса проходять у селі Кирилівці. Був такий випадок, коли малий Тарас пішов шукати «залізні стовпи», що «підпирають» небо, і заблудився в полі. Чумаки, зустрівши хлопця, забрали його з собою і ввечері привезли в Кирилівку.

Восени 1822 року Тарас Шевченко починає вчитися грамоти у місцевого дяка Совгиря. Знайомиться з творами Г. Сковороди. В період 1822-1828 років намалював «Коні. Солдати» (картина не знайдена) .

Шевченко - художник

Шевченко бере участь у розпису Великого театру як підмайстер-рисувальник. Виконав композицію «Олександр Македонський виявляє довір'я своєму лікареві Філіппу». Намалював: «Смерть Олега — князя Древлянського», «Смерть Віргінії». На обох дати і підпис Шевченка, «Смерть Богдана Хмельницького». До цього часу дослідники відносять також виконання Шевченком малюнків, про які є згадка в його повісті «Художник»: «Геркулес Фарнезький», «Аполліно» — копія, рисунки для розпису Великого театру в Петербурзі, «Маска Лаокоона», «Слідок із скульптурного твору Мікеланджело», «Голова Люція Вера», «Голова Генія»; «Анатомічна фігура»; «Германік»; «Фавн, що танцює».

Кирило-Мефодіївське братство

Напровесні 1846 року Шевченко прибув до Києва, оселився в будинку (тепер — Літературно-меморіальний будинок-музей Тараса Шевченка) в колишньому провулку «Козине болото» і в квітні того ж року пристав до Кирило-Мефодіївського братства, таємної політичної організації, заснованої з ініціативи Миколи Костомарова. Не без впливу Шевченка укладено статут та інші програмові документи кирило-мефодіївців. 27 листопада 1846 р. Тарас Шевченко подає заяву на ім'я попечителя Київського навчального округу про зарахування на посаду вчителя малювання у Київському університеті, на яку його затвердили 21 лютого 1847 р. У березні 1847, після доносу, почалися арешти членів братства. Шевченка заарештували 5 квітня 1847.

КОХАННЯ ТАРАСА ГРИГОРОВИЧА ШЕВЧЕНКА

Першим коханням молодого Шевченка була молода дівчина, одноліток Тараса — Оксана. Наступною жінкою, яку він нагородив своїм коханням, була польська швачка Дзюня Гусіковська.

У 1843 році Шевченко їде в Україну і там зустрічає Ганну Закревську, якій згодом присвятив вірш «Г. З.»

Наступними жінками, що займали місце в серці Кобзаря, були Варвара Репніна, сільська дівчина Глафіра та Агата Рускова, 16-річна актриса Катерина Піунова.

Смерть і перепоховання

10 березня 1861 року Шевченко помер. На кошти друзів 1 (13 березня) його поховано спочатку на Смоленському православному кладовищі в Петербурзі.

Після того, як п'ятдесят вісім днів знаходився прах Т. Г. Шевченка в Петербурзі, його домовину, згідно із заповітом, за клопотанням Михайла Лазаревського, після отримання ним дозвілу в квітні того ж року, перевезено в Україну і перепоховано на Чернечій горі біля Канева.

Пам'ятники поету

фото Игоря Сердюкова